

ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΕΣ – Οι “Νυρεμβέργες” που δεν έγιναν ποτέ!!!

Γράφει ο Νικόλαος Λ. Μωραΐτης, Ph. D.

Δεν υπάρχουν αρκετά δυνατές λέξεις που αποτυπώσουν αυτό το είδος της ανθρώπινης συμπεριφοράς: τη συνειδητή και εσκεμμένη εξολόθρευση ολόκληρων εθνών, τις γενοκτονίες, τις εθνοκαθάρσεις, τους βασανισμούς, τους βιασμούς, τις δολοφονίες. Το ανθρώπινο γένος έχει διαπράξει αμέτρητα εγκλήματα τόσο στο παρελθόν όσο και στο παρόν. Έχει αποκτήσει εμπειρία από πολέμους και κατακτήσεις και εξακολουθεί να φέρει τα απαίσια σημάδια της βίας και ανεπιθύμητα δεινά.

Υπάρχει μια ολόκληρη σειρά εγκλημάτων και εγκληματιών, που καλύτερα είναι να μην τους θυμόμαστε. Και όμως, πώς μπορούμε να ξεχάσουμε τις ορδές του Ατίλα, τον αιμοβόρο κατακτητή Μογγόλο Τζένγκις Χαν, το δυνάστη Ταμερλάνο, και το Χίτλερ! Υπάρχουν, ακόμα, και άλλοι, που δεν ξεχνιούνται, όμως ο Θεός ξέρει γιατί δεν είναι τόσο ευρέως γνωστοί για τα κατορθώματά τους! Ίσως αυτό συμβαίνει επειδή τα αδικήματά τους θάφτη-

καν επιδέξια και δεόντως κάτω από μεγαλύτερες και βαρύτερες ταφόπετρες άλλων εγκλημάτων, όπως η σιωπή της ερημιάς της Ανατολίας που έθαψε την πρώτη πράξη γενοκτονίας του 20^{ου} αιώνα που διέπραξε η τουρκική κυβέρνηση κατά του Αρμενικού λαού, με τη μορφή ενός άλλου «κρεοπωλείου», σε σχέση με εκείνο του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου.

Η σιωπή που περιέβαλε αυτό το έγκλημα, όπως και έναν αριθμό άλλων εγκλημάτων που διαπράττονται κατά διαστήματα σε αυτή την περιοχή του κόσμου, φαίνεται να υποθάλπεται από «ενδιαφερόμενα μέρη» που εξακολουθούν να υποβαθμίζουν τα γεγονότα και να βρίσκουν πάντα δικαιολογίες για να μη στιγματίζουν τους ένοχους για το θάνατο ενάμιση εκατομμυρίου ανθρώπων που ανήκουν σ' έναν λαό από τους πιο αρχαίους και πολιτισμένους σε ολόκληρο τον κόσμο! Η Αρμενική Νυρεμβέργη δεν έγινε ποτέ! Και όχι μόνο η Αρμενική...

Υπάρχουν πηγές, όπως κείμενα και φωτογραφίες, που μαρτυρούν τους τρόπους γενοκτονιών της τουρκικής κυβέρνησης, μια παράδοση που της κληροδοτήθηκε από την εποχή των Σουλτάνων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και που εξακολουθεί ευλαβικά να τηρείται έως στις μέρες μας. Αναφερόμαστε στην παράδοση του ξεκληρίσματος και της αφομοίωσης των ανυπάκουων εθνοτήτων που ζουν στην τουρκική επικράτεια, αλλάζοντας βίαια την πίστη των ανθρώπων, παίρνοντας τα παιδιά από τις μητέρες τους και κάνοντάς τα εχθρούς απέναντι στο δικό τους αίμα, τις απαγωγές και τις λεηλασίες, τις παράνομες εισβολές και εγκαταστάσεις σε άλλες χώρες. Διοικώντας με τη φωτιά και το σπαθί, το μαστίγιο και το γιαταγάνι εναντίον των Αράβων, των Ελλήνων, των Κούρδων, των Αρμενίων, των Βουλγάρων, των Σέρβων, των Βοσνίων και των Μαυροβουνίων, κατάφεραν τις σφαγές της Νικομήδειας σε χιλιάδες χριστιανικούς πληθυσμούς, δημιουργώντας εκατόμβες νεκρών τα οστά των οποίων είναι διασκορπισμένα στα βουνά, τους κάμπους, τα δάση και τις χαράδρες της Νικομήδειας, σε κάθε ίντσα γης που υποδουλώθηκε στους εισβολείς, πριν από σχεδόν έξι αιώνες.

Οι περισσότερες από τις πηγές πληροφόρησης αυτών των εγκλημάτων προέρχονται από ξένους αυτόπτες μάρτυρες, στα τέλη του αιώνα και ακόμη και πρόσφατα, που δείχνουν πρόσωπα παραμορφωμένα από τον τρόμο, αποσυνθεμένα σώματα παιδιών, σωρούς με κομμένα κεφάλια. Στις φωτογραφίες οι δράστες φαίνονται εφησυχασμένοι. Αυτό που εξακολουθεί να

παραμένει κρυμμένο από τα μάτια μας είναι οι πληγές στις ψυχές και στα σώματα ολόκληρων λαών, είναι τα κομμένα χέρια και τα πόδια της κουλτούρας αυτών των λαών, είναι η ελεγχόμενη και καταστροφική διαστρέβλωσή της. Ακόμα, μέσα από αυτές τις φωτογραφίες, δεν παρουσιάζεται ούτε το έγκλημα της δολοφονίας αγέννητων παιδιών.

Δυστυχώς, δεν μπορούν να εκφραστούν όλες αυτές οι κατηγορίες μέσα από τις σκληρές, ψυχρές και απρόσωπες διατάξεις των νομικών ρητρών. Και, άραγε, θα τολμούσε κάποιο δικαστήριο να υπερασπίσει την αξιοπρέπεια αυτών των θυμάτων του γιαταγανιού; Το γιαταγάνι που εδώ και αρκετούς αιώνες έχει αρχίσει την καταστροφή μπροστά στα μάτια και τις πόρτες της Ευρώπης! Που συνεχίζει να καταστρέφει, χωρίς να δημιουργεί και χωρίς να γνωρίζει το τί καταστρέφει.

Σήμερα, η κατάσταση συνεχίζεται μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου: βαρβαρότητες, εκκλησίες και άλλα ιερόι χώροι χρησιμοποιούνται ως στάβλοι ή αποθήκες, επελάσεις, γενοκτονίες, σφαγές, βιασμοί, καταστροφή πολιτιστικών θησαυρών και βεβηλώσεις μνημείων στην Κύπρο. Σκοτώνουν στη Συρία, το Ιράκ, τη Λιβύη, τη δυτική Αρμενία (σημερινή ανατολική Τουρκία), σε πολλές πόλεις και χωριά της Ανατολίας που κατοικούνται από Κούρδους... Τα νεκρά μάτια των θυμάτων ρωτούν: μέχρι πότε;

Ας δούμε, τώρα, τις τοποθετήσεις παγκόσμιων προσωπικοτήτων, όπως διάσημων στοχαστών, διαπρεπών πολιτικών ξένων κρατών, λογοτεχνών και διπλωματών σχετικά με τα διαχρονικά εγκλήματα της Τουρκίας εις βάρος της ανθρωπότητας:

Βίκτωρ Ουγκώ, αυτή η εμβληματική μορφή των γαλλικών γραμμάτων είπε για τους Τούρκους: «Είναι απαραίτητο να στρέψουμε την προσοχή των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων σε ένα γεγονός τόσο 'ασήμαντο' που οι κυβερνήσεις φαίνεται να μην το παρατηρούν: Ένας λαός σφαγιάζεται. Πού; Στην Ευρώπη. Υπάρχουν μάρτυρες γι αυτό το γεγονός; Υπάρχει ένας μόνο μάρτυρας: Ολόκληρος κόσμος».

Guiseppe Garibaldi, έγραψε: «Το Batak (στη Ν.Δ. Βουλγαρία) είχε πληθυσμό 9.000, τώρα είναι 1.300. Επτά χιλιάδες ανθρώπινες ζωές εξαφανίστηκαν. Πού ζούμε; Δεν θα τελειώσει η κατάκτηση του γιαταγανιού, της σοδομίας, της ακίδας, κάθε ντροπής; »

(από επιστολή του της 17ης Αυγούστου 1876, στο νησί Carpera)

Eugene Sklyer (ο Γενικός Πρόξενος και Γραμματέας της Πρεσβείας των ΗΠΑ στην Κωνσταντινούπολη), αναφέρει: «Πολλοί από τους πολίτες της πόλης Panagyurishte (στη Ν. Βουλγαρία) έφυγαν, όμως περίπου 3.000 σκοτώθηκαν, οι περισσότεροι από τους οποίους ήταν γυναίκες και παιδιά... Οι γέροι είχαν τα μάτια τους τρυπημένα και τα άκρα τους κομμένα, ενώ στη συνέχεια αφέθηκαν να πεθάνουν... Έσκισαν τις κοιλίες των εγκύων γυναικών, άρπαξαν τα αγέννητα μωρά, τα μετέφεραν γύρω γύρω, καρφωμένα σε μπαγιονέτες τουφεκιών, και ανάγκαζαν τα μικρά παιδιά να κουβαλούν τα αιμοραγούντα κεφάλια των φίλων τους».

(Από την «Έκθεση για τις σφαγές και τις φρικαλεότητες στη Βουλγαρία», Piondiv, 10 Αυγούστου 1876)

McGahan (Αμερικανός δημοσιογράφος), έγραψε: «Ήταν ένα φρικτό θέαμα που θα με στοιχειώνει μέχρι το τέλος της ζωής μου: μικρά σγουρά κεφάλια φαινόταν κάτω από τα αποσυνθεμένα πτώματα, ένα μικρό πόδι στο μήκος ενός δακτύλου, τα χέρια των βρεφών τεντωμένα, σα να ζητούσαν βοήθεια, μωρά που είχαν πεθάνει έκπληκτα με την τυφλή λάμψη του γιαταγανιού και τα αιματηρά χέρια των σκληρών ματιών των ανδρών που τα έσφαξαν κραδαίνοντάς το. Μητέρες που είχαν πεθάνει, προσπαθώντας να καλύψουν τα παιδιά τους με τα αδύναμα σώματά τους».

(Αποστολή από το Batak – «Η κοιλάδα του θανάτου», 2 Αυγούστου 1876)

Σε βιβλίο του **McGahan** για τη Βουλγαρία, που εκδόθηκε στην Αγία Πετρούπολη, το 1877, με τίτλο «Οι αγριότητες στη Βουλγαρία», αναφέρονται τα εξής: «Στη Βουλγαρία τώρα η κύρια στόχευση των Τούρκων είναι η εξόντωση του χριστιανικού πληθυσμού. Οι εξοργιστικές τους ενέργειες ξεπερνούν ό,τι έχει τυχόν διανοηθεί ανθρώπινος νους».

(Εφημερίδα Hon, 27 Ιουλίου 1876, Βουδαπέστη)

William Gladstone, ο Πρωθυπουργός του Ηνωμένου Βασιλείου, είπε: «Τα εγκλήματα και οι φρικαλεότητες που διαπράχθηκαν δεν έχουν προηγούμενο στη σύγχρονη ιστορία. Είναι τόσο απερίσκεπτα απεχθές που η γλώσσα και η πένα δεν μπορούν να τα περιγράψουν. Είναι ντροπή που ένα τέτοιο έγκλημα έχει διαπραχθεί ποτέ ...»

(Από τα φυλλάδια «Οι τρόμοι στη Βουλγαρία και η Ανατολική Ερώτηση» και «Μαθήματα στο Κρεοπωλείο», Λονδίνο 1876)

Ε.Μ. Ντοστογιέφσκι, δήλωσε: «Ω, πολιτισμός, Ω, η Ευρώπη της οποίας τα συμφέροντα θα υποβαθμιστούν σε μεγάλο βαθμό εάν δεν σταματήσουν να γδέρνουν το δέρμα των πατέρων, ζωντανών μπροστά στα μάτια των παιδιών τους».

(Από το «Ημερολόγιο του συγγραφέα», 1876-1877)

Οι σφαγές στο νησί της Χίου.

Το 1822, στο νησί της Χίου, οι Τούρκοι σκότωσαν 23.000 άντρες και πούλησαν τις γυναίκες και τα παιδιά ως δούλους. Αυτή η πράξη βαρβαρότητας έφερε αγανάκτηση σε όλη την Ευρώπη.

Πάνω από δύο εκατομμύρια Έλληνες είχαν ζήσει στη Μικρά Ασία κατά τη διάρκεια 30 αιώνων. Οι Τούρκοι «τακτοποίησαν» το ζήτημα της ελληνικής μειονότητας στη Μικρά Ασία μέσα σε μια μόνο δεκαετία: Σήμερα δεν υπάρχουν Έλληνες εκεί. Τι τους συνέβη;

George Hurton, ο Γενικός Πρόξενος των ΗΠΑ για τη Μέση Ανατολή, το 1926, γράφει από τη Νέα Υόρκη: «Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου (1914), συνολικά 284.172 άτομα απελάθηκαν από τη Θράκη και τη Μικρά Ασία προς στο εσωτερικό της Ανατολίας. Μόλις το 10% από αυτούς έχουν επιβιώσει...»

Georges Clemenceau, ο Πρωθυπουργός της Γαλλίας κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, έγραψε, το 1919: «Δεν υπάρχει σχεδόν καμία περίπτωση στην Ευρώπη, την Ασία ή την Αφρική, όπου η εγκαθίδρυση τουρκικής κυριαρχίας σε ξένη χώρα να μην έχει προκαλέσει πτώση του βιοτικού επιπέδου και του πολιτισμού. Όπου η Τουρκία έχει κερδίσει μια νίκη, προκαλεί την καταστροφή. Ποτέ δεν μπόρεσε να προωθήσει την ειρήνη μέσα από αυτά που κέρδισε στον πόλεμο... Η Σμύρνη καταστράφηκε το 1922... Αυτό ήταν ένα μακάβριο και σατανικό φινάλε μέσα σε όλη την τρομακτική τραγωδία».

150.000 Έλληνες και Αρμένιοι σκοτώθηκαν στη Σμύρνη, μια πόλη με πληθυσμό 300.000... Η τραγική εικόνα έμοιαζε με ένα κοπάδι που στάλθηκε στη σφαγή. Τα παιδιά έκλαιγαν και ζητούσαν μάταια ψωμί και νερό...

(Από τις αναφορές της Ελληνικής Πρεσβείας του Ιανουαρίου και του Φεβρουαρίου 1917)

Ένα τηλεγράφημα της 14ης Μαΐου 1914, από τον Mehmet Talyat Pasha, τον κύριο αρχιτέκτονα της γενοκτονίας των Αρμενίων, προς τον Rahmi Bey,

κυβερνήτη της Σμύρνης: «Όσοι κατοικούν στις ακτές της Μικράς Ασίας, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που ζουν στο Βιλαέτι σας, θα πρέπει να αναγκαστούν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους... Εάν αρνούνται να τα εκκενώσουν, πρέπει να καθοδηγήσετε τους μουσουλμάνους αδελφούς μας να τούς κάνουν να φύγουν, χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα, δίκαια ή άδικα».

(Υπογραφή: Talgat, Υπουργός Εσωτερικών. Hilmi, διευθυντής στο Υπουργείο Εσωτερικών).

Αλλού διαβάζουμε: «Σε περίπτωση ακόμη και της παραμικρής αντίστασης, κάθε στρατιώτης πρέπει να εκπληρώσει το καθήκον του και να σκοτώσει όσο το δυνατόν περισσότερους από αυτούς τους ανθρώπους. Η πατρίδα του τον δεσμεύει να το κάνει... Κάθε στρατιώτης είναι υποχρεωμένος να σκοτώσει 4 έως 5 Έλληνες για τη δόξα της πατρίδας του. Διοικητής».

(Από αντίγραφο γραπτού ελέγχου από την έδρα του τουρκικού στρατού)

Οι τουρκικές στατιστικές δείχνουν ότι 1.004 σπίτια, 4.348 καταστήματα, 27 φαρμακεία και εργαστήρια, 21 επιχειρήσεις και 110 εστιατόρια, καφετέριες και ξενοδοχεία που ανήκαν σε Έλληνες, καταστράφηκαν στην Κωνσταντινούπολη, στις 6 και 7 Σεπτεμβρίου 1955. Ο όχλος λεηλάτησε και κατέστρεψε 73 Εκκλησίες, συμπεριλαμβανομένων και δύο μοναδικών μνημείων από το 1261, 26 σχολεία και πέντε ελληνικούς αθλητικούς συλλόγους. Τα δύο ελληνικά νεκροταφεία βεβηλώθηκαν.

«Θυμάται κανείς ακόμα την εξόντωση των Αρμενίων;»

Με αυτά τα λόγια ο Χίτλερ τερμάτισε την εντολή του στους διοικητές του στρατού του, οι οποίοι επρόκειτο να σκοτώσουν αδιάκριτα τους πληθυσμούς των κατεχόμενων εδαφών, που ήταν εχθρικοί προς τη ναζιστική Γερμανία, χωρίς να σώσει τους αμάχους, τις γυναίκες και τα παιδιά, αγνοώντας εντελώς την κοινή γνώμη.

«Ο Αρμενικός λαός πρέπει να εξαφανιστεί ώστε να μην παραμείνει ούτε ένας Αρμένιος στα εδάφη μας και να ξεχασθεί το όνομα των Αρμενίων. Μπορεί να εξαφανιστούν όλα τα μη τουρκικά στοιχεία, οποιασδήποτε εθνικότητας και θρησκείας».

(Από τη δήλωση του Dr Nazim, ανώτερου υπαλλήλου του νέου Τουρκικού Κόμματος)

«Οι ηλικιωμένοι σκοτώνονται ή λιμοκτονούν, οι νεαρές γυναίκες και τα κορίτσια μεταφέρονται στα τούρκικα χαρέμια ή δίνονται στους στρατιώτες

για διασκέδαση, τα μικρά παιδιά παίρνονται από τις μητέρες τους και πωλούνται σε μουσουλμάνους».

(Από το βιβλίο του Γάλλου ιστορικού Rene Pinon, «Η εξόντωση των Αρμενίων» σσ. 27-29, σσ. 59-61, Παρίσι, 1916)

«Ο Zeki Bey συχνά καβαλούσε το άλογό του, έπαιρνε ένα μωρό από το χέρι, το γύριζε πάνω από το κεφάλι του και έπειτα το έριχνε στο έδαφος, όπου το σώμα του γινόταν κομμάτια.» (Από τις συλλογές χειρόγραφων απομνημονευμάτων του Naim Bey, ενός Οθωμανού γραφειοκράτη που ζούσε στο Χαλέπι και συμμετείχε ενεργά στην απέλαση και τις σφαγές Αρμενίων).

«Κάθε μέρα, εφιαλτικά νέα έρχονται από την Τουρκική Αρμενία... Ίσως μόνο αφού στεγνώσουν τα ποτάμια του αίματος, ένας άλλος Δάντης θα τραβήξει την εικόνα των φρικτών βασανιστηρίων εκατομμυρίων ανθρώπων... Πρέπει να είμαστε οι πρώτοι που θα απλώσουμε ένα χέρι βοήθειας σε εκείνους τους Αρμένιους πρόσφυγες που επέζησαν και έφυγαν από τα καμένα σπίτια τους».

(Από άρθρο του S.M. Kiron, εξέχοντος λειτουργού του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης, που δημοσιεύθηκε στις 14 Φεβρουαρίου 1916)

George Washburn: «Αυτή η σφαγή σηματοδότησε το αποκορύφωμα των τουρκικών φρικταλεοτήτων φέτος, ένα αξιόλογο «μαργαριτάρι» στο στέμμα του Σουλτάνου, μια πιο φρικτή πρόκληση για το Χριστιανισμό. Η σφαγή συνεχίστηκε χωρίς διακοπή από το απόγευμα της Τετάρτης έως την Πέμπτη το βράδυ».

(Από τις αναμνήσεις του George Washburn, Διευθυντή του Robert College: Η «Μεγάλη σφαγή της Κωνσταντινούπολης» του 1896-1897)

«Πιστεύω ότι η απέλαση και οι σφαγές των Αρμενίων δεν έχουν παράλληλες ιστορίες για τις απάνθρωπες πράξεις που έχουν γραφτεί μέχρι στιγμής. Σε ολόκληρη την τεράστια περιοχή της Τουρκίας υπάρχουν πτώματα και σκελετοί Αρμενίων, σφαγμένων και ακρωτηριασμένων με τον πιο σκληρό τρόπο ... Ένα ολόκληρο έθνος, γυναίκες και παιδιά που συμπεριλήφθηκαν ήταν καταδικασμένοι σε θάνατο».

(Από τις ομολογίες του Naim Bey, ενός από τους αξιωματούχους που ήταν υπεύθυνος για την απέλαση των Αρμενίων)

Winston Churchill: «Το 1915 η τουρκική κυβέρνηση άρχισε να ακολουθεί μια πολιτική αδιάκριτων σφαγών και απέλασης Αρμενίων που ζουν στη Μικρά Ασία... Σύμφωνα με εκτιμήσεις, 1.200.000 Αρμένιοι υπέστησαν αυτές τις κτηνωδίες...»

(Από το βιβλίο «Η παγκόσμια κρίση», που δημοσιεύθηκε το 1923)

Ομιλία του **Αρχιεπισκόπου Μακάριου**, Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας, ενώπιον της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, την 1η Οκτωβρίου 1974, για την Γενοκτονία εναντίον του Κυπριακού λαού. «Ως αποτέλεσμα της τουρκικής εισβολής, η Κύπρος, ένα ακμάζον και ευτυχισμένο νησί, έγινε χώρα με ερείπια, δάκρυα και θάνατο. Η τουρκική επιθετική δύναμη κατέλαβε περίπου το 40% της επικράτειας της χώρας, εκδίωξε περισσότερους από 200.000 ανθρώπους από τα σπίτια τους και βομβάρδισε ανελέητα τις ανυπεράσπιστες πόλεις και χωριά με Napalm. Οι ψυχρές δολοφονίες, οι βιασμοί, οι καταστροφές και οι διώξεις είναι καθημερινές και η άγνωστη μοίρα των 2.000 ατόμων που έχουν εξαφανιστεί χωρίς ίχνος είναι μια από τις πιο τραγικές συνέπειες της εισβολής του νησιού από τα τουρκικά στρατεύματα».

Ο **Βάσος Καραγιώργης**, Πρόεδρος της Κυπριακής Επιτροπής του Παγκόσμιου Συμβουλίου Μουσείων, έστειλε το ακόλουθο μήνυμα στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Μουσείων, στο Παρίσι: «Ως αποτέλεσμα της παράνομης εισβολής στην Κύπρο από τις τουρκικές ένοπλες δυνάμεις, ένας μεγάλος αριθμός αρχαιολογικών ευρημάτων, μουσείων, αρχαιολογικών χώρων και καταχωρημένων ιδιωτικών συλλογών λεηλατήθηκαν. Σύμφωνα με αξιόπιστες πηγές, οι ένοχοι προσπαθούν να βγάλουν λαθραία αρχαιολογικά αντικείμενα από το νησί για να τα πουλήσουν στο εξωτερικό».

30 Σεπτεμβρίου 1974.

Μετά από τις Γενοκτονίες που διέπραξαν οι Τούρκοι, οι πρόσφατες δηλώσεις του Ερντογάν μας αποκαλύπτουν τον συνεχιζόμενο σκοπό τους. Ο ίδιος αναφέρει: «Υπάρχει μια ιστορική ευθύνη που μάς έχουν φορτώσει οι πρόγονοί μας» και «δε σταματάμε, και προσπαθούμε να κάνουμε το καθήκον μας εκεί που πρέπει». Εννοεί το χθες και το σήμερα των εγκλημάτων που έκανε και κάνει διαχρονικά η πραγματική Τουρκία. Μιλάει για τη σημερινή Τουρκία με τα εγκλήματα πολέμου, τις εκτελέσεις και την εθνοκάθαρση εναντίον των Κούρδων στην βορειοανατολική Συρία, σύμφωνα με την Διεθνή

Αμνηστία, τη συμμετοχή της Τουρκίας στις συγκρούσεις Αζερμπαϊτζάν και Αρμενίας και τα εγκλήματα που διαπράττουν οι Τούρκοι τζιχαντιστές στη Λιβύη.

Ειδικότερα, για «την ιστορική ευθύνη των προγόνων του κυρίου Ερντογάν» απαντάει ο Τούρκος ακαδημαϊκός και ιστορικός, Taner Aksam, στην εφημερίδα *Ahval*. Γράφει: «...όσο κι αν ζούμε στον 21^ο αιώνα, διατηρούμε τη νοοτροπία του κατακτητή του 1453». Παράλληλα αναφέρει: «Δεν έχουμε αποθέματα πολιτισμού για να πάμε πάρα πέρα την πολιτιστική κληρονομιά που μάς κληροδότησαν» και ότι «Δεν έχουμε να προσθέσουμε ούτε ένα λιθαράκι στην παγκόσμια κληρονομιά». Επιπλέον, «Εμείς δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε μια νέα πολιτισμική αξία. Μπορούμε μόνο να την κατακτήσουμε, να τη χαλάσουμε, να τη γκρεμίσουμε και να την καταστρέψουμε». Και συνεχίζει, «Στην πραγματικότητα ο Ερντογάν και ο Μπαχτσελί εκπροσωπούν την παραδοσιακή βαρβαρότητα και την τάση καταστροφής που έχει βαθιές ρίζες σε αυτό τον τόπο. Σήμερα η Μικρά Ασία είναι γεμάτη με κατεστραμμένες εκκλησίες και ιερούς τόπους που χρησιμοποιούνται είτε ως στάβλοι είτε ως αποθήκες».

Και συνεχίζει: «Έχουν λεχθεί πάρα πολλά πράγματα σε βάρος των Τούρκων στη Δύση. Όχι μόνο οι διανοούμενοι, αλλά και οι απλοί άνθρωποι εκφράστηκαν για την καταστροφική τάση των Τούρκων ενάντια σε ξένους πολιτισμούς. Οι Τούρκοι ποδοπατούν σε κάθε βήμα που κάνουν στην Βαλκανική Χερσόνησο τα έργα πολιτισμού χιλιάδων χρόνων. Ο Τούρκος όπου βρει δένδρο, θα το κόψει. Οι Τούρκοι εξαφάνισαν παντού πολιτισμούς και δεν προστάτευσαν ποτέ αυτά που βρέθηκαν στην ιδιοκτησία τους. Δεν είναι με κανένα τρόπο πολιτισμένος λαός και δεν κατάφερε να σταθεί αντάξια στο επίπεδο πολιτισμού των εδαφών που κατέκτησε. Δεν καρπίζει τίποτα στο έδαφος που πάτησε το πόδι Οθωμανού. Ξεράθηκαν και δεν φυτρώνουν ούτε χορτάρια εκεί που πάτησαν Οθωμανοί. Οι Οθωμανοί δεν έκαναν τίποτα περισσότερο από το να καίνε, να ρημάζουν, να καταστρέφουν τα μέρη που κατέκτησαν». (Πηγή Νέος Κόσμος).

Αυτή, λοιπόν, είναι η «ιστορική ευθύνη των προγόνων» του κυρίου Ερντογάν που τους χαρακτήριζαν οι φρικτές γενοκτονίες, η βαρβαρότητα και οι καταστροφές των πολιτισμών άλλων χωρών. Έχει την «ιστορική ευθύνη»

για νέες διεκδικήσεις, για καταστροφές Χριστιανικών Εκκλησιών, για διωγμούς, απειλώντας κάθε αξία του δυτικού πολιτισμού.

Γιατί, όμως, τα ισχυρά κράτη της γης ποτέ δεν έφεραν τους Τούρκους υπεύθυνους ενώπιον της δικαιοσύνης για τις γενοκτονίες των Ελλήνων και Αρμενίων, παρά επέλεξαν την σιωπή τους; Νομίζω ότι γνωρίζουμε την απάντηση σε αυτό το ερώτημα.

Ενήργησαν έτσι για τον ίδιο λόγο που όταν τελείωνε ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος κανείς δεν ήταν σε θέση να εντοπίσει Γερμανούς οι οποίοι προηγουμένως ήταν φιλοναζιστές. Για τον ίδιο λόγο που δεν μπορούσαν να εντοπίσουν Γάλλους οι οποίοι ήταν στο πλευρό των Γερμανών. Για τον ίδιο λόγο που οι Αμερικανοί απέτυχαν να δουν τι θα έκαναν με τους αυτόχθονες Αμερικανούς και τους Μαύρους. Για τον ίδιο λόγο που οι Ρώσοι, κατά τη διάρκεια της εποχής του Στάλιν, δεν αντιλαμβάνονταν τί έκαναν σε δεκάδες εκατομμύρια συμπατριωτών τους. Για τον ίδιο λόγο που μέχρι πρόσφατα οι Ιάπωνες αντιδρούσαν σε ό,τι αφορά τη δική τους συμπεριφορά έναντι των λοιπών Ασιατών κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Για τον ίδιο λόγο που οι Πακιστανοί και οι Βραζιλιάνοι αρνήθηκαν να δουν, και αυτοί που βλέπουν αρνούνται τις προσωπικές ευθύνες, για το ότι εργάζονται εκατομμύρια παιδιών, ηλικίας ακόμα και πέντε ετών για πολλές ώρες, κάτω από πολύ κακές συνθήκες εργασίας. Για τον ίδιο λόγο που οι Ταϊλανδοί δεν αναγνωρίζουν προσωπική ευθύνη σε ό,τι αφορά τη σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών, όχι μεγαλύτερης από την προηγούμενη ηλικία. Θα μπορούσαν ακόμα να λεχθούν και άλλα πολλά παραδείγματα, οι Γάλλοι στην Αλγερία, οι Βρετανοί στην Ινδία, οι Ολλανδοί στην Ινδονησία, οι Ινδονήσιοι στο Ανατολικό Τιμόρ, οι Σοβιετικοί στο Αφγανιστάν, οι Αμερικανοί στο Αφγανιστάν.

Το μήνυμα της εμπειρικής αντίληψης σε ό,τι αφορά τον κόσμο είναι ότι οι άνθρωποι τυφλώνονται απέναντι στη λογική του παρελθόντος, όπως επίσης και σε σχέση με τις παρούσες εμπειρίες τους (τις πράξεις τους) δεδομένου ότι εάν ενεργήσουν, θα βλάψουν τα συμφέροντά τους.

Νικόλαος Λ. Μωραΐτης. Ph.D.
Member of International Hellenic Association (USA)

Καλιφόρνια, U.S.A.

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

[International Hellenic Association](#)

Πηγή : <https://professors-phds.com/>